

sikre erfaringer. Indrøm nu, må jeg sige til hr. Fogh Rasmussen, og hvis ikke, hvad jeg altså ikke forventer, så vil jeg dog tillade mig at sige, at min egen udlægning af det ikke givne svar er korrekt.

Så var hr. Fogh Rasmussen også igen i dag inde på dette med, at kun 10 pct. af fagbevægelsens medlemmer ønsker den støtte, som fagbevægelsen eller dele af den yder til Socialdemokratiet.

Det er selvfølgelig sådan en gallupoplysning, som efter min mening ikke er særlig værdifuld, for det er helt oplagt, at man svarer ét i mange tilfælde, når man får et pludseligt spørgsmål stukket ud, ja eller nej, og når man skal skride til handling og får tænkt sig nærmere om, eventuelt debatteret det med sine nærmeste, så handler man ofte anderledes. Det er livet jo fuldt af.

Og også om dette havde jeg lejlighed til at fritte hr. Fogh Rasmussen, det var nu på side 5416, idet det vel må antages, at hvis der er stærk modstand, hvis det er en modstand, der overhovedet betyder noget som helst hos fagbevægelsens mange medlemmer, så vil det vel for eller senere resultere i, at de delegerede, man vælger til LO's eller sit eget fagforbunds kongres, bliver valgt blandt dem, der er modstandere af det her. Og dem skulle der jo altså være 90 pct. af, så det må være nemt at finde sådan nogle og få stemmer nok.

Dette er ikke sket, og det ved hr. Fogh Rasmussen udmærket, og derfor er det helt urimeligt, når han kalder ordningen en narresut. Den danske arbejder er gennemsnitligt sandelig ikke så nem at narre, som hr. Fogh Rasmussen – Gud ved ud fra hvilke erfaringer – måtte antage at han skulle være.

Og så skal jeg til slut minde om, at hr. Fogh Rasmussen talte noget om, at et angreb er det bedste forsvar. Sådan findes der jo mange fyndord og ordsprog. Jeg synes nok, at hr. Fogh Rasmussens måde at angribe på ikke er noget særlig godt forsvar, og jeg skal minde om et andet mundheld eller et andet bevinget ord, der findes om forsvar. Det var noget, der opstod under Anden Verdenskrig, da det nazistiske Tysklands krigslykke vendte, så brugte man i kommunikerne et udtryk, der hed elastisk forsvar. Det var ensbetydende med tilbagetog.

Jeg synes, hr. Fogh Rasmussens elastik må svipse ham lige ind i øjnene, når han herfra siger til fru Pia Gjellerup, at han er forbløffet over hendes kendskab til, hvor Venstre får sine midler fra. Det kan jeg da godt forstå at hr. Fogh

Rasmussen kan være forbavset over, men for os andre – og dér er det altså jeg synes, at forsvaret er alt for elendigt – er det mere påfaldende, at hr. Fogh Rasmussen som næstformand i partiet og som siddende inde med al den viden ikke vil delagtiggøre os andre i den. Det er da pænt af fru Pia Gjellerup, at hun påstår nogle ting for at fritte hr. Fogh Rasmussen. Hr. Fogh Rasmussen ved jo besked, så jeg opfordrer hr. Fogh Rasmussen til at øse ud af sin viden, for han kan vel ikke benægte, at han sidder inde med den, og vi kan jo ikke nøjes med fru Pia Gjellerups, vel?

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg vil gerne starte med at tage fat i noget af det, som hr. Arne Melchior var inde på.

Hr. Arne Melchior siger, at mine betragtninger om, at kun 10 pct. af fagbevægelsens medlemmer støtter den tætte forbindelse mellem fagbevægelsen og Socialdemokratiet, bare stammer fra en gallupundersøgelse.

Nu ved jeg selvfølgelig ikke, hvilken respekt hr. Arne Melchior har for undersøgelser foretaget ved forskningsinstitutioner på de videregående uddannelsesanstalter, men jeg kan sige, at den undersøgelse, jeg refererer til, er en undersøgelse foretaget for LO af Aalborg Universitetscenter og offentliggjort den 18. oktober 1993, og det er den, der viser, at kun 10 pct. af LO's medlemmer støtter LO's tætte forbindelse til Socialdemokratiet. Det er i hvert fald en meget avanceret form for gallupundersøgelse. Hr. Arne Melchior kan ikke afvise det med det.

Men hvis vi endelig tager fat på spørgsmålet om gallupundersøgelser, så tager jeg ikke meget fejl, når jeg fra min erindring trækker nogle tal frem om, hvorledes fagbevægelsens medlemmer rent faktisk stemmer politisk. Jeg vil tro, at den andel af LO-forbundenes medlemmer, der stemmer på Socialdemokratiet, maksimalt ligger i størrelsesordenen 45–50 pct. Det er en ganske stor portion, men dog alligevel formodentlig mindre end halvdelen. Og alligevel støtter fagbevægelsen massivt Socialdemokratiet med tilskud, mens f.eks. hr. Holger K. Niensens parti måske får nogle håndører fra enkelte over for SF venligt stillede fagforbund, men som hovedregel ingenting. Pengene går hovedsagelig til Socialdemokratiet.

Og så kunne jeg fuldende historien ved at sige, at de samme undersøgelser viser, at rent faktisk fik Venstre ved sidste folketingsvalg flere stemmer blandt LO-forbundenes medlem-